

33η Γενική Συνέλευση της ΔΣΟ

Κεντρικό θέμα: «Μειοψηφικοί Χριστιανικοί Πληθυσμοί σε περιόδους κρίσεων:
Σχέσεις κοινωνίας, κράτους και εκκλησίας. Προβλήματα και αντιξοότητες»

Διακήρυξη

Εμείς, τα μέλη αντιπροσωπειών κοινοβουλίων που ανήκουμε στη Διακοινοβουλευτική Συνέλευση Ορθοδοξίας (ΔΣΟ), ομάδες βουλευτών καθώς και μεμονωμένες κοινοβουλευτικές προσωπικότητες, συμμετέχοντες στην 33η Γενική Συνέλευση, που συνήλθε στο Ελσίνκι της Φινλανδίας από 17-21 Ιουνίου 2026, με θέμα: «Μειοψηφικοί Χριστιανικοί Πληθυσμοί σε περιόδους κρίσεων: Σχέσεις κοινωνίας, κράτους και εκκλησίας. Προβλήματα και αντιξοότητες»,

Για τους σκοπούς της παρούσης Διακήρυξης, ο όρος μειοψηφικός χριστιανικός πληθυσμός αναφέρεται σε αυτόχθονες χριστιανικές συλλογικότητες που αποτελούν θρησκευτική μειοψηφία στα κράτη που διαβιούν. Στον όρο αυτό εντάσσονται πληθυσμοί όπως οι Χριστιανοί στην ευρύτερη περιφέρεια της Μέσης Ανατολής ή στην Αφρική, αλλά και μειοψηφικές χριστιανικές ομάδες στην ανατολική και δυτική Ευρώπη αλλά και στις άλλες ηπείρους, όπου η θρησκευτική πλειοψηφία είναι χριστιανική.

Μνημονεύοντας την Διακήρυξη του συνεδρίου που πραγματοποιήθηκε στη Χαλκιδική τον Ιούνιο 1993 με θέμα: «Η Ορθοδοξία στη Νέα Ευρωπαϊκή Πραγματικότητα», και το Άρθρο 3 παρ. γ' της αναθεωρημένης Ιδρυτικής Πράξης της ΔΣΟ,

Σεβόμενοι το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (1966), τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού (1989), την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, την Αμερικανική Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τον Αφρικανικό Χάρτη Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Λαών και τον Αραβικό Χάρτη Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που παρέχουν εγγυήσεις και για την προστασία των θρησκευτικών μειονοτήτων, καθώς και το κείμενο τελικών συμπερασμάτων της Παγκόσμιας Συνόδου Κορυφής της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ (2005),

Εστιάζοντας την προσοχή μας στις κατάφωρες παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου και τις αυξανόμενες πολεμικές συγκρούσεις που λαμβάνουν χώρα κατά την τρέχουσα περίοδο με τεράστιες απώλειες σε ανθρώπινες ζωές, έκρηξη των προσφυγικών ρευμάτων, και ανυπολόγιστες υλικές καταστροφές,

Εκφράζοντας ανησυχία για το γεγονός ότι αρκετοί μειοψηφικοί χριστιανικοί πληθυσμοί στις παρούσες κρίσεις αντιμετωπίζουν πολυεπίπεδες προκλήσεις, που περιλαμβάνουν επιδείνωση των σχέσεών τους με κρατικές, εκκλησιαστικές ή και άλλες δομές εξουσίας,

Υιοθετούμε την παρούσα Διακήρυξη με στόχο:

α) να καταστήσουμε γνωστές τις απόψεις μας προς όλους τους χριστιανούς και προς κάθε άνθρωπο καλής θελήσεως και

β) να αναδείξουμε την σημασία της υποστήριξης και της αλληλεγγύης προς τις χριστιανικές μειονότητες και την διαφύλαξη της πολιτισμικής κληρονομιάς των μειοψηφικών χριστιανικών πληθυσμών όπου Γης.

Καταδικάζουμε απερίφραστα κάθε μορφής διώξεις που υφίστανται οι μειοψηφικοί χριστιανικοί πληθυσμοί με σκοπό τη συρρίκνωση ή και την εξολόθρευσή τους, ιδίως στον χώρο της Μ. Ανατολής.

Καταγγέλλουμε την πρακτική διώξεων ως μέσο για την τρομοκράτησή των μειοψηφικών χριστιανικών πληθυσμών και την βίαιη εκτόπισή τους από τις πατρογονικές τους εστίες, με σκοπό να αλλοιωθεί και να επανακαθοριστεί η θρησκευτική δημογραφία.

Διαπιστώνουμε ότι οι διώξεις αυτές δεν σχετίζονται με τις εκδηλώσεις πίστης των μελών των μειοψηφικών χριστιανικών πληθυσμών, αλλά αφορούν αποκλειστικά την ίδια τη θρησκευτική ταυτότητα των διωκόμενων. Παρατηρούμε ότι τέτοιες καταστροφικές πρακτικές προκαλούνται πρωτίστως από παρακρατικές και ενίοτε ακόμη και από κρατικές δυνάμεις ή από θεοκρατικά ή/και ολοκληρωτικά καθεστώτα στο όνομα της θρησκευτικής ή φυλετικής ομοιογένειας. Απαραίτητη προϋπόθεση για τη διασφάλιση ενός μέλλοντος απαλλαγμένου από τέτοιες πρακτικές που παραβιάζουν κατάφωρα τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου και δημιουργούν μόνιμες αντιπαραθέσεις μεταξύ κοινωνιών, εθνών και κρατών είναι η ανάδειξη των προβλημάτων και η επιδίωξη επίλυσής τους σε ένα αμιγώς πολιτικό περιβάλλον, όπως είναι ο κοινοβουλευτισμός.

Επισημαίνουμε ότι σε ορισμένα κράτη επικρατεί μια ιδιόμορφη κατάσταση «θρησκευτικής ελευθέριας», όπου φαινομενικά επιτρέπεται η άσκηση των απολύτως αναγκαιών για τους πιστούς θρησκευτικών πράξεων, καθώς και ο περιορισμός της θρησκευτικής δραστηριότητας των μειοψηφικών χριστιανικών πληθυσμών, στο ελάχιστο δυνατό λειτουργικό τμήμα της ζωής της Εκκλησίας. Ανάλογες πρακτικές, κατ' ουσίαν, επιδιώκουν τη συρρίκνωση της θρησκευτικής μειοψηφικής ομάδας.

Διαπιστώνουμε προσπάθειες παρεμβάσεων προς αλλοίωση και παραποίηση τεκμηριωμένων ιστορικών στοιχείων που στοχεύουν στην εξαφάνιση εν τέλει της ιστορικής παρουσίας των χριστιανικών κοινοτήτων. Σημειώνουμε ότι σημαντικό στοιχείο για την ισότιμη μεταχείριση των χριστιανικών μειονοτήτων αποτελεί, εκτός από τη διδασκαλία των αρχών της πίστης τους, και η ένταξη στην κρατική εκπαιδευτική ύλη των ιστορικά τεκμηριωμένων πληροφοριών που μαρτυρούν την παρουσία των χριστιανών στην εν λόγω κρατική οντότητα.

Καταγράφουμε ακόμη προβλήματα σκληρού θρησκευτικού ανταγωνισμού μεταξύ χριστιανικών ομάδων και φαινόμενα εκκλησιαστικής εισπήδησης μεταξύ αυτοκέφαλων Εκκλησιών του ιδίου η διαφορετικού ομολογιακού χώρου.

Αντιλαμβανόμαστε ότι στις υπό ανάπτυξη χώρες, συνήθως το ιεραποστολικό έργο των θρησκευτικών εκφράσεων, είναι συνυφασμένο με έργα φιλανθρωπίας και δια μέσου αυτών επιτυγχάνεται η προσέλκυση πιστών. Θεωρούμε ότι το φιλανθρωπικό έργο πρέπει να διαχωρίζεται παντελώς από την κατήχηση και τον προσηλυτισμό και να έχει σαν στόχο κάθε πολίτη που το έχει ανάγκη ανεξαρτήτως θρησκεύματος. Χρήσιμο και αποτελεσματικό θα ήταν το έργο αυτό να διεκπεραιώνεται από τα τοπικά συμβούλια όλων των χριστιανικών εκκλησιών.

Διαπιστώνουμε ότι στον Δυτικό Κόσμο, ενώ οι πλειοψηφικές χριστιανικές Εκκλησίες ασχολούνται με μείζονα επίκαιρα κοινωνικά ζητήματα, όπως η αντιμετώπιση της φτώχειας, η διασπορά των ναρκωτικών, η καταπολέμηση της διαφθοράς, οι αρνητικές συνέπειες της τεχνητής νοημοσύνης, οι μειοψηφικές χριστιανικές εκκλησίες, έως σήμερα, δεν συμμετέχουν στον βαθμό που θα έπρεπε σε αυτές τις πρωτοβουλίες.

Παροτρύνουμε την ενδυνάμωση φορέων κοινής έκφρασης των Χριστιανικών Εκκλησιών με την συμπερίληψη των μειονοτικών χριστιανικών πληθυσμών, όπως τα Συμβούλια Χριστιανικών Εκκλησιών, που αποσκοπούν σε συλλογικές απαντήσεις στις προκλήσεις των κοινωνιών.

Ενθαρρύνουμε την κοινή κοινωνική ζωή όλων των χριστιανών ανεξάρτητα από την ένταξή τους σε διάφορες χριστιανικές Εκκλησίες ή ομολογιακές ομάδες. Αυτή μπορεί να αναπτυχθεί έχοντας ως αναφορά τις κοινές χριστιανικές αξίες.

Υποστηρίζουμε τις συστάσεις των διαδοχικών Κοινοβουλευτικών Διασκέψεων για τον Διαθρησκευτικό Διάλογο, που υιοθέτησε η Δια-Κοινοβουλευτική Ένωση (IPU) στο Μαρακές το 2023 και στην Ρώμη το 2025 και θεωρούμε ότι η συνεργασία κοινοβουλευτικών και θρησκευτικών θεσμών μπορεί να αποδώσει καρπούς στην προστασία και την συμπερίληψη των μειοψηφικών χριστιανικών πληθυσμών όπου Γης.

Ενθαρρύνουμε τα Κοινοβούλια μέλη της ΔΣΟ να αξιοποιήσουν όλα τα διαθέσιμα κοινοβουλευτικά μέσα και πρακτικές, προκειμένου να εκπροσωπούνται στον δημόσιο διάλογο και να συμμετέχουν στην διαδικασία διαβουλεύσεων οι μειοψηφικές χριστιανικές ομάδες που διαβιούν στην επικράτεια τους.